

Ljubljanski ZVON Leposloven in znanstven list.

Štev. 4.

V Ljubljani 1. malega travna 1890.

Leto X.

Iskarijót.

Legenda.

Sam — čisto sam! Tù nihče me ne vidi. . . Skoz gaj mi ljudstva hrum in šum odméva!
Zakrivaj, gaj, me ti! . . . Na — Golgati sem mar?
To bil je pot, to bil je pot iz mesta, Čuj, kládív jék — zabijajočih žreblje . . .
Izmed ljudij! Za vdarom vdar! . . .

Gledaje k tlom po ulicah sem bézal In hrumu bliže tihotapi Juda —
Ven mimo znanih hiš Prizdr mu je odkrit:
Napréj, napréj — kot da bi bil podil me Glej, križ stojí že tam . . . A On na križi
Nevihite piš . . . Razpét, pribít!

»O, Juda! kjé so srebrniki?« vpije In Juda zrè v teló nagó, krvavo —
Poulična dečád — A On tam še žíví?
»Vse vrgel v tempelj . . . pústitute me! . . . Da! Ní li zdaj naravnost vánj velike
Pojte Uprl očí? . . .

Si jih iskát!« Pod križ tjà pláni! . . . Ne! Zamán — pre-
pózno! . . .

Trgovec Levi sreča me na trgu, Tù cedra močnih véj . . .
Pomane si roké: In zadrgnivši vrv okrog vratú si —
»Čestitam ti na vécerajšnji kupčiji, Visí na njéj.

Apostol, hé!«

In Ahasver, čevljár predmestni stari, Na vetru gúga mrtvo mu se truplo,
Pred hišoj mi sedí: Glej, s kuštravoj glavój;
»Káj skrivaš v plašč se in bežiš? Poznam te — Srcá utihnil vtríp, na vek utihnil
Brat Juda, tí! Vestí je bðj . . .

»Mesija tvoj nesóč tod križ pred uroj Stemní se! Gròm! Potrès! . . . Mrlíči žíví
Počiti htél je tù; Zdaj vstajajo iz jam!
Odgнал sem Ga. A tí hitíš gotovo Za hip í sam obéšenec v življenje
Pomagat Mù!« . . . Vzbudí se tam!

Napréj, napréj — no kam? Sedaj sem túkaj . . . On vidi, sliši . . . Obletava črn ga
Ne, ne! Umrí ne bó! Roj netopirjev, sóv . . .
On križan?! Ne! . . . Pomilosté Ga morda . . . Srebrá maší mu póлно móšnjo v ústa
Čuj, kaj je tó? Trop zllh duhóv.

Blisk piše v črkah mu orjaških sodbo
Za tá, za óni svét . . .
Vihár mu tuli: »Umri, Juda, dvakrát!
Proklét, proklét!«

A. Aškerc.

